DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIV. ZATURDAG den 14den FEBRUARY 1846. No. 7.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 February 1846.

BY beschikking van den Heer Gezaghebber dezer kolonie dd. 2 dezer maand No. 50, is tot 2de Luitenant by het Korps Landstorm enDistrictmeester over het 1ste district der Midden Divisie alhier benoemd de Heer *Carl Fredrik Neuman*, aan wien tevens de functien van Hulp Ambtenaar van den Burgerlyken stand in gemeld district zyn opgedragen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 February 1846.

DOOR den Heer Gezaghebber dezer Kolonie is by beschikking van den 4 dezer maand No. 51, goedgekeurd de benoeming van den Heer *R. F. Vegt Hz.* tot Aanspreker by de vereenigde Protestantsche gemeente op dit eiland, in plaats van den overleden Heer P. A. Muller.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 February 1846.

BY dispositie van den Heer Gezaghebber dezer Kolonie, in dagteekening van gisteren No. 53, is aan Mejufvrouw *Andrietta Ernestina van Oosterzee* de toestemming verleend tot het oprigten en houden van eene school voor kinderen van het vrouwelyke geslacht.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 January 1846.

BY beschikking van den Heer Gezaghebber dezer kolonie in dato 24 dezer No. 34, is bepaald: dat onder afwachting van het opperbestuur der benoeming van een nieuw lid voor den Kolonialen Raad en voor de Regtbank dezer kolonie, ter vervulling der vacatures, welke met 1 January d. j. in beide Collegies zyn ontstaan, de Heeren *Abraham Haim Senior*, lid van den Kolonialen Raad en de Heer *Carl Anton Zeppenfeldt*, lid van de Regtbank, als leden zullen blyven zitting houden in hetCollegie, waartoe elk behoort.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 January 1846.

ALZOO de persoon van *FREDERIK PIERRE*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het hem in eigendom aankomende slavenmeisje met name POULINA PIETERNELLA oud 7 maanden, dochter van MARIA SEVERINA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemeld slavenmeisje mogt sustineren, optemoepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Eenige byzonderheden over den staatkundigen toestand van Sto. Domingo, getrokken uit eene mededeeling van Doctor J. M. CARNEVERES, de agent der Republiek Dominicana te Washington, aan den Heer JOHN C. CALHOUN, Secretaris van Staat, onder dagteekening van den 8 January 1845.

Het voormalige spaansche gedeelte van Sto. Domingo bleef onder het bestuur van Spanje tot 1822, toen hetzelve door staatkundige veranderingen en verdeeldheid, *de facto* onder Hayti kwam. Na twintig jaren lyden onder het juk der Haytianen, nam hetzelve op den 27 February 1844, de gelegenheid van den val van Boyer waar, om den standaard der onafhankelykheid optesteken en bezit van de hoofdstad en de fortressen te nemen. Op den 28 werd de haytiaansche Generaal, kommandant van de plaats en de troepen, gedwongen te kapituleren, die ook na eenige dagen naar Port au-Prince vertrok.

Eene nieuwe dominicaansche vlag werd geheschen en eene provisionele regering in de hoofdstad, onder den naam van "Junta Central de Gobierno" daargesteld, bestaande uit elf personen, gekozen uit de verschillende districten. Het gezag dezer junta werd door de andere steden erkend.

Het dominicaansche grondgebied werd toen van het westen door meer dan 10,000 man troepen, onder den Generaal Riviere Herard, aangevallen, die te Azua aankwam, waar eene dominicaansche afdeeling troepen van 3,000 man en drie stukken geschut, onder den Generaal Pedro Santana, geposteerd was. Het gevecht begon den 19 Maart. De Dominicanen behaalden de overwinning met slechts 2 dooden en 3 gekwetsten, terwyl van de Haytianen meer dan 1000 dooden op het veld bleven.

De Dominicanen sloegen toen hun hoofdkwartier op aan de rivier Ocoa en in de valeyen van Bain, alwaar hunne ruitery en lanciers gebezigd werden om den marsch van de invallers te stuiten, die niet verder dan Arica konden optrekken, waar zy zich eenen weg trachtten te banen, maar verhinderd en met groot verlies terug geslagen werden.

Het andere haytiaansche leger, in het noorden, onder den Generaal Pierrot, werd ook op den 3 Maart, by de stad Santiago de los Caballeros, met een groot verlies, even als te Azua, verslagen, terwyl men aan de zyde der Dominicanen niet meer dan een gekwetste telde. Zy verlieten het slagveld den volgenden dag, maar kregen op hunnen terugtogt nog zware verliezen. Het leger te Azua trok terug op Port-au-Prince en stak al de huizen op hunnen weg en te Azua in brand. Sedert toen werden er geene verdere invallen gedaan.

De Haytianen terug gedreven zynde, werd de vryheid en de onafhankelykheid der Dominicanen als bestaande *de facto* beschouwd, en de Junta Central vervoegde zich by het volk om gedeputeerden onder het volk te kiezen, ten einde een constitutioneel Congres byeen te roepen.

Op den 6 November 1844 werden de grondwetten gemaakt, welke de maatschappelyke grondbeginselen, waarby de vryheid, gelykheid en eigendommen en de toelating van vreemdelingen tot burgerlyke en staatkundige regten gewaarborgd worden, bevestigden.

In dezelfde maand werd de Generaal Pedro Santana tot President der Republiek aangesteld, met vier Secretarissen van Staat, namelyk: de Heer Tomas Bobadilla, voor de Buitenlandsche zaken en Justitie; de Heer Cabral Bernal, voor de Binnenlandsche zaken en Policie; de Heer Ricardo Miura, voor de Financien en den Handel; en de Generaal Gimenes, vanOorlog en Marine; en door het volk werden de leden van den Senaat en van het Huis van Vertegenwoordigers gekozen. Al de publieke ambtenaren werden voor een bepaalden tyd gekozen.

Alle personen, die eigendommen bezitten, of die toegelaten worden om eenig industrieel bedryf of eenig beroep van kunsten en wetenschappen uitteoefenen, en de officieren van de land en zeemagt hebben het regt om te stemmen. Deze personen hebben alleenlyk eene regtstreeksche stem in de verkiezing van hunne tydelyke kiezers, die in de hoofdplaats van ieder provincie de kies collegien uitmaken, welke de uitvoerende magt moeten kiezen.

Het dominicaansche grondgebied bestaat uit ⅔ van het eiland; de grenslyn loopt van Lassabon, aan de Massacre rivier, ten noorden, tot aan de rivier de Pedernales, ten zuiden. Beiden vallen in de zee, de laatste bewesten het eiland Beate.

Het land is vruchtbaar en brengt alle West-indische handels artikelen voort. Het bezit goud, koper, yzer en kolen mynen, en twee groote baaijen, waarin zware vloten kunnen binnen zeilen en veilig ankeren, namelyk: de baai van Ocoa, ten zuiden, en die van het schiereiland Samana, ten noordoosten. De laatste is geschikt voor de walvischvangst en parel visschery.

De voornaamste havens en handelplaatsen zyn: Sto. Domingo, Porto Plata, Azua, Samana en Monte Christo. Er wordt een duurzame handel gedreven met de Eilanden St. Thomas en Curaçao, de Vereenigde Staten, Frankryk, Engeland en Duitschland, werwaarts eene groote hoeveelheid mahogny hout en byna ⅘ van het tabak vervoerd worden. Er wordt overvloedig suiker voor de inlandsche consumptie en den uitvoer gemaakt.

De voornaamste artikelen van uitvoer zyn: Mahogny hout, Pokhout, Campechi, Tabak, Sigaren, Vee, Huiden, geel en wit Was, Gom-guayacum, Honing en hout voor den scheepbouw.

Sto. Domingo en Santiago zyn beiden omringd met wallen en fortressen, en voorzien met de benoodigde artilierie. De steden van Porto Plata zyn ook genoegzaam versterkt. De steden van Azua worden versterkt; er worden ook fortificatien op andere punten tegen den vyand gebouwd.

De bevolking is meer dan 200,000 zielen. De helfte zyn blanken, die het algemeen bestuur in handen hebben. Twee derde van de andere helfte zyn kleurlingen, waarvan de meesten grondeigenaren en ambachtslieden zyn. Het overige gedeelte der bevolking zyn negers, die meest allen vry geboren zyn. Slaverny is voor eeuwig in de Republiek afgeschaft.

De Republiek kan 16,000 man onder de wapenen brengen. 8,000 man zyn op dit oogenblik dienst doende. Zy heeft vier gewapende vaartuigen: een brik en drie schoeners.—*Uit N. Y. Court.*

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 February 1846.

ALZOO de persoon van *ANNA MARIA CHARLOTTE GIRIBALDI*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin LUCIA, oud 36 jaren, dochter van MARTINA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 February 1846.

NAMENS den Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 21 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Inschryving

WEGENS den verkoop, voor by het Gouvernement aannemelyke aanbiedingen, van de volgende artikelen, afkomstig van het eiland Bonaire, als:

meer of min 17 tonnen roodverwhout,
9 vaatjes Cochenille, weg. ieder 40 lb. netto,
1 vaatje Cochenille, kleine soort. weg. 40 lb. netto,
} te bezigtigen by, en te leveren door den Kol. Magazynmeester alhier,

min of meer 14 Tonnen Watapana peul, leverbaar te Bonaire.

De genen, welke daartoe gading mogten hebben, kunnen zich deswege by beslotene biljetten van inschryving ter Administratie van Financien vervoegen op Maandag, den 16 dezer, des voormiddags uiterlyk te 11 ure.

Curaçao den 13 February 1846.
De Administrateur van Financien a. i.,
H. KIKKERT.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen voor de belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar, niet bezorgd kunnen worden, om reden dat die belastingschuldigen niet uit te vinden zyn, worden dezelve, of wie ook voor hen daarin belang stellen, hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen ten kantore van den ondergeteekende met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschouwing, dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekeningen te hebben ontvangen, by de invordering van het verschuldigde, niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 13 February 1846.
De Koloniale Ontvanger a. i.,
WILLEM PRINCE JR.

OPROEPING.

DE debiteuren aan belasting op Ingevoerde goederen over het 4 kwartaal 1845, worden hierby opgeroepen en aangemaand om hunne rekeningen binnen den tyd van acht dagen, van heden af te rekenen, te komen betalen, ten einde alle onaangename regtsvervolgingen te vermyden.

Curaçao den 13 February 1846.
De Koloniale Ontvanger a. i.,
WILLEM PRINCE JR.

☞ DE Venduen van den Heer *M. ROMER* en Mejufv. *A. M. CANCRYN* zyn uitgesteld tot op Woensdag, den 25 February dezes jaars.

Curaçao den 13 February 1846.
C. GORSIRA qq.

*** BEVALLEN op Vrydag, des morgens, den 13 February 1846, van eene Dochter, WILLEMINA HOIJER, Echtgenoot van

A. D. C. VAN COEVENHOVEN.

Curaçao den 14 February 1846.

Strekkende deze ter kennisgeving aan Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden.

OPROEPING.

DE Heer J. A. ROWE, Directeur van het gezelschap paardryders, thans in deze kolonie, roept by deze op al degenen, die eenige betalingen te vorderen hebben van hem of eenig der leden van het gezelschap, om zich daartoe aanstaanden Maandag by hem te vervoegen.

Hy neemt deze gelegenheid waar om de inwoners van Curaçao te bedanken voor hunne edelmoedige begunstiging; en het doet hem leed niet lang in deze kolonie te kunnen vertoeven. De laatste vertooning, of na die van morgen avond, zal op Zondag of uiterlyk Maandag avond plaats hebben.

Curaçao den 13 February 1846.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

A. D Mezas & Sons.
Brandao & Penso.
Dorothea Curiel.

Curaçao den 13 February 1846.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Feb. 7 ven. gol. Grand Maria, M. Romero, Maracaybo.
—— — ven. gol. Perseverancia, V. Leboff, Maracaybo.
—— 9 ned. gol. Augustina, W. C. Jones, Barcelona.
—— — eng. gol. Henry King, J. Hassel, Saba.
—— 10 ned. boot Johanna, L. Guyon, Bonaire.
—— — ven. gol. Emelia, J. Acevedo, Po. Cavello.
—— 12 ned. gol. Adelaida, B. D. Kock, Bonaire.
—— — ven. gol. Constitucion, J. G. Dominguez, Coro.

UITGEKLAARD.

—— 6 ned. gol. Aurora, J. H. de Groot.
—— 9 ned. gol. Transit, W. C. Gaerste.
—— — ned. gol. Curaçaonaar, J. M. Bos.
—— — ned. bark Onderneming, C. Vos.
—— 10 n. g. gol. Van Speyk, C. P. Cok.
—— 11 ned. gol. Dorina, P. Lamot.
—— — n. g. gol. Grand Maria, T. de Jongh.
—— — ven. gol. Perseverancia, V. Leboff.
—— — ven. gol. Los Amigos, R. Yrausquin.
—— — ven. gol. Genl. Borras, B. Diedenhoven.
—— 12 ned. gol. Hendrina, P. Gorsira.
—— — ven. gol. Dos Hermanos, M. Romero.
—— 13 amk. gol. John Dunlap, W. Case.
—— — ned. gol. Adelaida, B. D. Kock.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
FEBRUARY 1846.

E. K. Dingsdag den 3 te 0 u. 35 m. na middern.
V. M. Woensdag den 11 te 4 u. 36 m. 's morgens.
L. K. Donderdag den 19 te 0 u. 7 m. na middern.
N. M. Woensdag den 25 te 2 u. 55 m. 's namidd.

Verleden Woensdag, den 11 dezer, is het noord amerikaansche Barkschip JACOB ABRAHAM JESURUN, Kapitein H. F. VINAL van deze haven naar Amsterdam vertrokken, en als passagiers met hetzelve Mevrouw MARIA CATHARINA SEBELLA VAN UYTRECHT, geboren GRAVENHORST, HEd. Dochter met name FLORE CELENE ADELAIDA THIEFRY en Mevrouw SARAH MARGARETHA MULLER, Weduwe W. H. VAN VOS; en

Op Donderdag, de nederlandsche schoener CURAÇAOENAAR, kapitein J. M. Bos, naar Suriname.

De CURAÇAOENAAR is kort geleden van de Werf van de Heeren H. VAN DER MEULEN & Co. van stapel geloopen, en is, even als al de andere alhier gebouwde vaartuigen, hecht en sterk, schoon en snelzeilend. Verleden Zaturdag heeft het deszelfs proeftogt gedaan en volkomen voldaan.

De Heeren F. W. NEWMAN, Geneesheer, en de Heer J. L. RIKER, Daguerreotipist zyn met de CURAÇAOENAAR naar Suriname vertrokken.

Onder het hoofd KINDERZIEKTE, DE NOODZAKELYKHEID VAN VACCINATIE, zien wy in de *New York Express* van den 16 January jl. dat er door het Stads Bestuur van Nieuw York publieke kennisgevingen door aanplakking in de straten der stad zyn gedaan om de inwoners de noodzakelykheid van gevaccineerd te zyn, ter kennis te brengen.

De redactie dier Courant maant de inwoners van Nieuw York aan om deze kennisgeving niet ongeacht te laten: de armen konden het voordeel van deze groote preservatief kosteloos genieten; de gegoeden moesten ook niet verzuimen zich door hunne huisdoktors te laten vaccineren.

"Een jaar geleden" zoo eindigt de redactie dit artikel, "werd deze stad bezocht door deze afschuwelyke ziekte, welke zich verder verspreid had, dan het wenschelyk was; en dit saizoen schynt geenzins voorby te zullen gaan, zonder de wederverschyning van denzelfden onwelkomen bezoeker. Het zou zeer goed zyn zich in tyds daarvoor te hoeden."

Volgens dit artikel heerschtte de Kinderziekte, op den 16 January laatstleden, nog niet in Nieuw York; maar men vreesde voor eene verschyning van dezelve aldaar. Wy vinden echter het volgende artikel in de *Boston Daily Advertiser* van den 5 January jl.:

"QUARANTAINE. De Commissarissen der Zeevaart van Wilmington hebben eene quarantaine van vyftien dagen gelegd op vaartuigen, komende van Nieuw York, te rekenen van den dag af, dat zy die haven verlaten. Dit is geschied ten gevolge der aankomst van eenige vaartuigen van daar met gevallen van Kinderziekte aan boord."

De *New York Herald* van den 6 January bevat hetzelfde artikel en maakt hierop de aanmerking, dat zoodanig maatregel noodeloos was, daar de brievenmaal van Nieuw York naar Wilmington in omtrent drie dagen tyds, te land, overgebragt wordt, en de meeste reizigers tusschen de twee plaatsen dien weg in denzelfden tyd afleggen.

De *New York Herald* wederspreekt intusschen niet, dat er vaartuigen van Nieuw York te Wilmington waren aangekomen met gevallen van kinderziekte aan boord.

De *New York Journal of Commerce* van den 6 January bevat woordelyk hetzelfde artikel, maar maakt geene de minste aanmerking er over.

De *Liberal* van den 31 January jl. berigt onder het hoofd HAYTI, het volgende:

"De fransche Admiraal heeft aan het haytiaansche gouvernement kennis gegeven, dat, zoo hetzelve aan den franschen Consulairen Agent, die uit Port-au-Prince gebannen is, de som van $ 16,000 niet terstond betaalde, hy de plaats zou blokkeren en bombarderen."

Volgens de by de *Liberal* ontvangene private berigten zou Nieuw Grenada, naar alle waarschynelykheid, den oorlog aan de Republiek van de Ecuator verklaren.

De zaakgelastigde van Nieuw Grenada by het gouvernement van de Ecuator heeft op den 9 November jl. een protest ingediend by het provisionele Bestuur dezer Republiek, klagende: dat Nieuw Grenada bestoken wordt uit de Ecuator, en dat dit gouvernement blykbaar deszelfs voornemen te kennen gegeven heeft om wykplaats te verleenen aan José Maria Obando, een moordenaar en onvermoeibare aanstoker van oproer in de provintien van Nieuw Grenada. Dit was, zegt de zaakgelastigde van Nieuw Grenada strydig met de beginselen van het volkenregt, en strydig met de byzondere tusschen de twee staten aangegane verbonden.

Alle vriendschappelyke middelen waren reeds uitgeput, er bleef dus aan Nieuw Grenada geen ander uitweg open, dan om die maatregels te nemen, welke het raadzaam mogt oordeelen om deszelfs grondgebied tegen rustverstoringen te bevryden.

HAYTI. In *le Manifeste* van Port Republicain, van den 4 January dezes jaars, zien wy uit berigten van Kaap Haytien, dat de Consul Generaal van Frankryk zyn ui

timatum, wegens de zaak van den franschen consulairen agent Dubrac, aan het haytiaansche gouvernement gezonden heeft, bevattende den volgenden eisch:

1. eene schadevergoeding van $ 5,000, haytiaansch courant, aan Dubrac: omdat hy geen genot heeft gehad van de aan hem verleende vrygeleide door den Secretaris van Staat voor de Buitenlandsche zaken der Republiek.

2. Eene schadeloosstelling van $ 40,000, haytiaansch courant, voor de waarde der roerende goederen, welke hy in het land achtergelaten en voor rekening van het gouvernement geabandonneerd heeft.

3. Eerherstelling wegens personele beleediging aan den Consul.

De Raad van State en die van Ministers hebben de eerste vordering toegestaan en de twee andere verworpen.

Deze vordering, zegt men, is toegestaan, omdat de vrygeleide werkelyk aan Dubrac is gegeven geworden, ofschoon zulks geschied is ten gevolge van omkooping van zeker Jovachini, een corsicaansche geneesheer, wien de president het burgerregt en den rang van Battaljons kommandant en den titel van eerste officier van gezondheid verleend heeft.

Het zou niet billyk zyn, zegt het berigt, om de tweede vordering toetestaan, aangezien Dubrac, door het stellen van zeker Heer Pavie als zyn gevolmagtigde, die regten bleef genieten. Het is bekend, dat Dubrac, by zyn vertrek van Kaap Haytien, zyne apotheek onder inventaris onder het beheer van den Heer Pavie gelaten heeft, en dat na zyn vertrek de Heer Pavie verscheidene door Dubrac op hem getrokkene wissels betaald heeft. Tevens zou Dubrac goederen ter waarde van 8000 pattientjes aan boord van zeker vaartuig, met name *Casimir*, uitgevoerd hebben.

Wegens de eerherstelling, welke de Heer Levasseur vordert, hebben de gemelde Raad van State en die van Ministers hem verwezen naar het gouvernement van Frankryk; omdat het niet billyk noch bestaanbaar is, dat de Heer Levasseur zich zelve regt zou doen. Maar aan den anderen kant zou het gouvernement van Hayti, eenmaal die vorderingen toegestaan hebbende, het regt verliezen om eene verandering in het personeel van het consulaat, iets dat zeer noodzakelyk is, te vorderen.

De Consul Generaal, de Heer Levasseur, heeft zyne vlag neergehaald, en is op den 31 December 1845, aan boord van het fransche oorlogschip de *Thetis*, uit Hayti vertrokken.

Vier jaren geleden heeft ook een dergelyk geval plaats gehad.

In 1841 had een franschman valsche papieren geld van $ 10.—in Hayti ingevoerd. De fransche Consul Generaal nam den invoerder van dit valsch geld onder zyne bescherming en door zyne tusschenkomst werd deze slechts met bannissement uit Hayti gestraft. *Le Manifeste* nam toen de zaak op, de Consul vond zich beledigd door eenige uitdrukkingen, en op den 19 December 1841 haalde hy zyne vlag neer en vertrok aan boord van het oorlogschip *Le Berceau.*

Le Manifeste merkt hierby op: dat na een tydsverloop van 4 jaren en 12 dagen hetzelfde geval wederom plaats heeft en veroorzaakt wordt door bykans dezelfde omstandigheden; en wat de zaak nog meer opmerkelyk maakt is, dat het dezelfde Consul is met name *Levasseur*; de kommandant van het schip, die hem weggebragt heeft, is ook dezelfde persoon en heet *de Lartigue*; de franschman, die in 1841 het misverstand veroorzaakt heeft, heet *Thousalin*, die in 1845 *Dubrac*.

In 1841, zegt *le Manifeste*, duurde de afwezigheid van den Consul maar voor zeer korten tyd en werd niet door vyandelykheden opgevolgd. Het is te hopen, dat de zaak van 1845 ook zoo vreedzaam zal afloopen, te meer zoo, daar de zaken elkander zeer gelyken. Evenwel is er nog iets by te hopen, dat is: dat, zoo de Heer Levasseur in 1841 zyne consulaire functien wederom aanvaard heeft, na het gebeurde in 1845 het niet meer mogelyk zal zyn, dat zulks weer geschiede. Men denkt, dat hy niet meer in Hayti zal komen; het was ook niet te wenschen, niet eens voor hem zelve.

Antwoord van den President van Hayti op eenen brief, welken de Heer Levasseur, Consul Generaal van Frankryk, aan den Minister van Oorlog der Republiek van Hayti geschreven heeft over het bannissement van den Heer Dubrac, fransch onderdaan, uit het regtsgebied van Hayti.

(Uit *le Manifeste* van den 28 Dec. 1845.)

"MYN HEER DE CONSUL!

"Uw brief, van den 25 dezer, aan den Minister van Oorlog, is my medegedeeld geworden. Ik had gelegenheid om de verkeerde pretentien, waarop gy U grondt om van het haytiaansche gouvernement eene schadeloosstelling te vorderen voor den Heer Dubrac, die wegens publieke rustverstoring uit het land gebannen is geworden, optemerken. Deze straf zal door de gansche wereld goedgekeurd worden, behalve, misschien, door U Myn Heer de Consul, om dat hy volgens uwe instructien, welke zekerlyk niet die van het fransche gouvernement zullen zyn, welks opregtheid bekend is, heeft moeten handelen.

"Ik ben aan het hoofd van het haytiaansche gouvernement geplaatst; het is derhalve myn pligt deszelfs regten te doen eerbiedigen, en de rust en den vrede te handhaven, zonder welke het onmogelyk zal zyn het maatschappelyke gebouw op vaste en duurzame grondslagen te vestigen.

"By myne komst aan het bestuur was myne eerste weldaad niet ten gunste van eenen Haytiaan, maar wel om eenen Franschman, die ter dood veroordeeld was, waarvan het vonnis door de Regtbank van cassatie is bekrachtigd geworden, het leven te sparen.

"Hieruit alleen kan het fransche gouvernement zien, dat indien het haytiaansche gouvernement geene regtmatige redenen had om den Heer Dubrac, die met eene haytiaansche vrouw huis hield, uit het haytiaansche grondgebied te verbannen, hetzelve het niet zoude gedaan hebben.

"Ik kende den Heer Dubrac niet, maar er werden rapporten aan my gedaan en de publieke stem verhief zich luidelyk tegen hem, om dat hy gepoogd heeft den burger oorlog en de verdeeldheid tusschen de zwarten en de gelen te zaaijen, hen, den een tegen den andere te wapenen; evenwel stuitte het my tegen de borst om hem te laten teregt stellen en tot de verdiende straf te laten veroordeelen; ik verkoos dus hem uit het land te bannen, door hem te doen aanzeggen het land binnen de vier en twintig uren te verlaten.

"Toen de Heer Dubrac zag, dat zyn gedrag, ofschoon zeer vuil, ontdekt was, vroeg en verkreeg hy van myne welwillendheid, de toelating om nog eene maand in het land te vertoeven, ten einde zyne zaken te regelen en zich alsdan stellig te verwyderen. De maand verloopen zynde, verliet de Heer Dubrac het land, hetwelk hy door zyne tegenwoordigheid bezoedelde.

"Hoe groot moet myne verwondering niet geweest zyn, toen ik eenigen tyd, na het vertrek van den Heer Dubrac, de tyding ontving, dat de man, die gewenscht zou hebben te zien, dat wy elkander zouden slagten, op ons grondgebied, niettegenstaande myn streng verbod, verschenen was; en dat zyne tegenwoordigheid ergernis baarde. Verontwaardigd door zyne vermetelheid, had het gouvernement zeer strenge maatregelen kunnen nemen om deszelfs wil ter handhaving der rust, welke onrustistokers, gelyk de Heer Dubrac, zouden willen storen, te doen eerbiedigen.

"Het is onwaar te zeggen, dat de Heer Dubrac geslagen is geworden, en ik daag U formeel uit, om er de bewyzen van te leveren; want ofschoon gy beweert, dat de haitiaansche natie een barbaarsch volk is, weten wy ondertusschen ons te doen eerbiedigen, zonder het te zyn.

"Hoe komt het toch, Myn Heer de Consul, dat de onderdanen van de andere gouvernementen en hunne Consuls in eendragt met Hayti leven, terwyl gy Myne Heeren Vertegenwoordigers van het fransche gouvernement het niet doet? Dit komt, om dat gy de instructien van uw gouvernement ter zyde stelt en de ingevingen uwer eigene hartstogten volgt.

"Het volgt hieruit dan, Myn Heer de Consul, dat de Heer Dubrac zich op het punt bevonden heeft om tot de doodstraf veroordeeld te worden, en dat door myne goedertierenheid hy slechts uit het grondgebied is gebannen, na dat hem eene maand tyds is toegestaan geworden om al zyne zaken te regelen. Hoe had hy dan kunnen ondernemen om wederom voet op dit grondgebied te zetten, zonder myne toestemming? Zoo de Minister van Oorlog hem een brief van vry geleide heeft verleend, is zulks toe te wyten aan de bedriegery van een fransch burger, die de gevolgen van al het gebeurde, veroorzaakt door de terugkomst van den Heer Dubrac te Kaap Haytien, zal ondervinden. Het gouvernement zal daarvan geene verantwoordelykheid op zich laden.

"Ontvang, Myn Heer de Consul, myne groete, enz.

"Het Nationaal Paleis te Kaap Haytien, den 28 November 1845."

Uit de WILMER & SMITH'S EUROPEAN TIMES van den 1 January.

Uit Saxen had men het berigt ontvangen, dat de voornaamste deelnemers in de omwenteling, welke in de maand Augustus laatstleden te Leipzig plaats had, tot zware gevangenisstraf zyn veroordeeld geworden. Algemeen is men verontwaardigd over deze daad, en er werd eene wet in de wetgevende kamer van Saxen voorgesteld, waarby bepaald wordt: dat, in gevallen van volksbewegingen er door de troepen niet op het volk zal mogen geschoten worden dan met toestemming en onder de leiding van de plaatselyke autoriteiten.

In de westerlyke provintien van Pruissen heerschte er groote ellende ten gevolge der gedeeltelyke mislukking van den graanoogst en voornamelyk der ziekte van de aardappelen.

Onder de middelen, welke aanbevolen worden om de zieke aardappelen te genezen, wordt door een doctor de indompeling in koud water van eenige uren lang als zeer heilzaam aangeraden.

MILAAN, 26 *Dec.* Als de voornaamste gebeurtenissen, welke in den laatsten tyd in Italiën voorgevallen zyn, worden vermeld de bewegingen, veroorzaakt door de aankomst van den Keizer van Rusland aldaar. De Keizer had eene byeenkomst met den Paus, by welke gelegenheid Z. H. zeer klaagde over de wrede en gruwelyke behandelingen, welke de Katholyken in Rusland en inzonderheid in Polen hadden moeten ondergaan.

De Keizer was zeer getroffen door de ernstige wyze, op dewelke de eerwaardige oude Vader hem die behandeling onder het oog bragt; hy ontkende iets te weten van de in zynen naam gepleegde wreedheden jegens de Katholyken, en beloofde degenen, die zich aan dezelve schuldig gemaakt hebben, strengelyk, zelfs met ballingschap naar Siberiën te zullen straffen.

De Paus verzocht den Keizer om een Nuntius te St. Petersburg te mogen hebben. Dit verzoek werd afgeslagen, niettegenstaande Z. M. een gezant te Rome heeft. De Keizer overlaadde den Paus met zeer kostbare geschenken; de andere italiaansche mogendheden hebben ook zeer ryke geschenken van den Keizer ontvangen. Zyne mildheid was onbeperkt; gedurende zyn verblyf in Italien won hy het goede gevoelen van allen en werd zeer wel door het volk ontvangen, behalve te Rome, waar men een afschuw van hem had, wegens zyne behandeling aan de Katholieken in zyn gebied.

GELUKKIG WELSLAGEN VAN WERKZAAMHEID. De Praagsche Courant maakt melding van eenen joodschen koopman, met name Sedehaur, die onlangs in die stad in den ouderdom van zestig jaren overleden is. Deze persoon kwam omtrent vyftig jaren geleden, te voet, te Praag aan, zonder een stuiver by zich, maar door zyne werkzaamheid en eenvoudige levenswyze, verkreeg hy een rykdom van byna zes millioenen, welken hy, voor het grootste gedeelte, ter aanmoediging van kunsten, wetenschappen en nyverheid, en voor den bystand van ongelukkigen van iederen stand en zonder onderscheid van afkomst, vermaakt heeft. Omtrent twee en een halve millioen zyn in het bezit geraakt van de meest bekende weldadige gestichten der voornaame steden van Bohemen.

DIAMANT MYNEN IN BRAZILIEN. De ontdekking van eene merkwaardige diamant myn in Brazilien werd eenigen tyd geleden aangekondigd, maar waarschynlyk hebben weinige van onze lezers een duidelyk denkbeeld van hare ligging, of van hare aanmerkelyke opbrengst.

Het *Journal des Débats* van Parys meldt, dat er een brief uit Rio Janeiro van den 1 Augustus jl. ontvangen is geworden, welke eenige merkwaardige berigten bevat aangaande de bewerking dezer myn, welke de aanmerkelykste en rykste is, die tot nog toe in eenig werelddeel is bekend.

Deze brief meldt, dat voor eenige maanden geleden de gemeenschap en handelsbetrekkingen met de provintie Bahia met de meeste werkzaamheid zyn voortgezet geworden. Een groot getal personen, gelukzoekers, ondernemers en zelfs eigenaars van zuikerplantages waren met hunne slaven in de provintie Bahia, alwaar deze myn, welker opbrengst ongelooflyk is, gelegen is, geëmigreerd.

De myn werd in het verledene jaar, in de maand October, door eenen slaaf ontdekt, die in den tyd van twintig dagen 700 karaten diamant byeengezameld en dezelve op eenen aanmerkelyken afstand gebragt had om te verkoopen. Hy werd gearresteerd en opgesloten en weigerde hardnekkiglyk te zeggen, waar hy dezelve bekomen had. Hy werd toegelaten om te ontvlugten, en ervarene Indianen werden gesteld om hem te bewaken. Zy volgden hem op de hielen, gedurende eenige dagen, en overvielen hem, toen hy niet verre van Caxocira, de tweede stad van de provintie Bahia, bezig was diamanten te verzamelen.

Er werd toen nasporingen gedaan op eene uitgestrekter schaal, langs eene bergketen Sincura genaamd, welke eenen naam aan de myn gegeven heeft, en ook langs de boorden van de rivier Paraguassa, die in de baai van Bahia stroomt.

De eerste personen, welke zich by de myn van Sincura gevestigd hebben, waren, voor het grootste gedeelte, misdadigers en voortvlugtigen uit de hand der justitie.— Zy kenmerkten hunne tegenwoordigheid aldaar door moorden en brandstigtingen.

De moeijelykheid van in het land te bestaan en het gevaar, waaraan degenen, die aldaar gingen om de diamanten voor papieren geld van Brazilien in te ruilen, waren blootgesteld, verhinderden eerlyke kooplieden zich in deze bezigheid te wikkelen. Daar echter de bevolking allengs toenam, werden er door de kolonisten zelven eenige politie maatregels genomen, en er werden opsporingen begonnen op eene uitgestrekter oppervlakte.

De bevolking, welke in de maand Augustus alleen 8,000 zielen telde, die over drie vlekken verspreid waren, was in het laatst van July dezes jaars tot meer dan 30,000 aangegroeid, en vermeerderde zich nog dagelyks.

De steden, welke bewoond worden en alwaar het zoeken van diamant aanhoudt, zyn zeven in getal. Een dezer, het dorp Lancoes, is op eenen afstand van twintig mylen van Paraguassa gelegen en bevat in zich 3,000 huizen en 20,000 inwoners.— Het middenpunt van den diamant handel is Paraguassa, hetwelk alhoewel niet dun bevolkt, slechts een twaalftal kleine steenen huizen bevat. Meestal komen al de mynwerkers aldaar des Zaturdags en Zondags om de diamanten, die zy in den loop der week verzameld hebben, te verkoopen.— Zy nemen daarvoor verscheidene levensbehoeften, wapenen en gemaakte kleederen, welke aldaar met groote kosten, van Bahia, gebragt worden. De diamanten, welke van Paraguassa gebragt worden zyn in het algemeen van eene bruine kleur en zeer onregelmatig van vorm. Die van Lancoes zyn wit of licht groen en zyn meestal doorschynend, wanneer zy uit de myn genomen worden. Zy zyn kristal vormig en hooger in prys. Dikwerf moet men drie of vier ellen graven eer men de *cascaille* bereikt, de plaats waar de diamanten liggen. Men vindt ook diamanten in de steenachtige kloven op den bodem van de Paraguassa zelve en in de stroomen, welke in dezelve vallen.

De prys der diamanten dezer myn bedraagt te Bahia van 250,000 tot 500,000 reis voor de octave, (670 tot 1,340 franken), naar hare grootte en schoonheid.

De octave is zeventien en een halve karaat, maar de karaat van Brazilien is $7\frac{1}{2}$ percent minder zwaar dan de Fransche karaat, welke de Braziliaansche van 67 tot op 134 franken brengt. De tegenwoordige wisselkoers te Bahia is 365 reis voor 1 frank.

De twee engelsche paketten van Mei en Juny hebben de waarde van vyf en een half millioen franken aan diamanten van deze myn medegenomen. Sedert toen heeft de myn, gedurende de maanden Juny en July, omtrent 1,450 karaten 'sdaags opgebragt. Men schat, dat dezelve, gedurende de tien maanden na de opening, byna 400,000 Portugeesche karaten (nagenoeg 18.300,000 franken) opgebragt heeft, waarvan drie vyfde naar Engeland en een ander vyfde naar Frankryk en Hamburg verscheept zyn, en de laatste vyfde lag nog te Rio Janeiro en Bahia onverkocht.

Al de europeesche diamantslypers zyn niet genoegzaam om de helft van hetgeen de myn van Sincura opbrengt, te slypen, zoodat eene daling van deze waarde vooruitgezien wordt. Er bestaat ook gelegenheid voor ondernemingen van den gevaarlyksten aard.

De Brazilien, het land, hetwelk het voorregt bezit om diamanten aan den handel te leveren, bragt slechts vóór de ontdekking van de myn van Sincura, 'sjaarlyks zes of zeven kilogrammen, op, welke meer dan zes millioenen aan uitgaven tot bewerking der mynen kostedeu; dus was de prys van de diamanten, alhoewel in een ruwen staat, altyd zeer hoog geweest.

De diamanten, welke als nog in de myn van Sincura gevonden worden, zyn klein. Het is bekend, dat er in de wereld slechts weinigen zyn, die boven de 20 grammen wegen (1 gram is omtrent $15\frac{1}{4}$ grein Trois-gewigt). De grootste diamant is die van Agra; dezelve weegt 133 grammen; die van de Rajah van Matan te Borneo 78 grammen; die van den keizer van Mogul 63 grammen; die van Frankryk, de *Regent* genaamd, 28 grammen en 89 centigrammen; maar deze laatste is van eenen schoonen vorm en in allen deele volmaakt. Dezelve woog, vóór dat zy geslepen was, waartoe twee jaren besteed werden, 87 grammen.

De myn van Sincura levert een tooneel op, van eene onafhankelyke kolonie in den boezem van het moederland. Tot nog toe heeft het gouvernement geen maatregel genomen om de orde van dit werk, het welk zoo veel rykdom aan de provintie Bahia belooft, te verzekeren; en het zal misschien noodzakelyk worden om de reglementen, welke de inwoners zelfs gemaakt hebben tot veiligheid der werkers in de myn van Sincura, welke reeds eene oppervlakte van meer dan dertig mylen bevat, te bekrachtigen en handhaven.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 January 1846.

ALZOO de persoon van *PIETER ISAAC BEAUJON* alhier woonachtig, als Codicilaire Executeur in den boedel en nalatenschap van wylen *JOHANNA PHILIPPINA DE POOL*, Weduwe *LUCAS RAVEN*, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de aan gemelden boedel in eigendom aankomende slaven met namen MARTINUS TIBERIO (a) MARTYN oud 22 jaren, zoon van ANGELIE en MARIA GREGORIE (a) ADELINA, dochter van MARIA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Opveiling.

OP Woensdag, den 18 February dezes jaars, zullen door de ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van den Heer *M. ROMER*, vóór het Weeskamers gebouw alhier, publiek worden opgeveild:

DE PLANTAGIE HATO EN EEN AANTAL SLAVEN.

De genen, die gemelde Plantagie of Slaven uit de hand zouden wenschen te koopen, kunnen zich deswege by de ondergeteekenden binnen het fort Amsterdam vervoegen.

Curaçao den 30 January 1846.
C. GORSIRA qq.
H. KIKKERT qq.

Publieke Opveiling.

OP Woensdag, den 18 February dezes jaars, zullen door de ondergeteekenden in kwaliteit als speciale gemagtigden van Mejufvrouw *ANNA MARGARITHA CANCRYN*, vóór het Weeskamers gebouw alhier, publiek worden opgeveild:

EEN AANTAL SLAVEN.

Curaçao den 30 January 1846.
A. BEAUJON qq.
C. GORSIRA qq.

TE KOOP

GOEDE OUDE DAKPANNEN en KLINKERS. Te bevragen ter dezer Drukkery.

Curaçao den 30 January 1846.

TE KOOP

By J. YGARIO, op Pietermaai,

Gebedenboekje ten dienste der Katholyke jeugd van Curaçao, door J J. PUTMAN.

Prys 75 centen.

Curaçao den 29 January 1846.

TE KOOP

By M. & H. C. HENRIQUEZ,

De volgende met de laatst aangekomene vaartuigen ontvangen:—

Champagne Wyn, eerste kwaliteit, by kisten van 2 dozynen halve flesschen—Medoc Wyn, extra goed, in zeer groote flesschen—Ditto tweede kwaliteit—Sauterne of Vin de Grave, in halve flesschen—Cherry Cordial—Oude Rum by damejeanen—Vruchten op brandewyn—Amandelen—Sophas met paarden haren zitting—Muziek doosjes—beste kwaliteit Gilot Staal pennen—geassorteerde Piano snaren—Seidlitz powder—fyn en ordinair Zwart Laken—wit marmer steenen voor Tafels—Zwart Satyn—fyne Scharen—Linnen damast Tafellaken en Servetten—Kamoes leder—*flacons*—Tafel kleedjes—Thé Servieсen, enz.

Curaçao den 6 February 1846.

WANTED.

PERSONS having sets, or part of sets of Old Japan China for sale—can find a purchaser at fair prices by applying to the undersigned at "HOTEL CONCORDIA."

W. H. FREEMAN.
Curaçao 6th February 1846.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Heere Straat, Huis No. 41. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.